Registered No. M. 442.

सत्यमेवजयति

THE MESSENGER OF TRUTH

OFFICE OF THE REGISTRAR
REGISTERED
7-JUL 1917
MADRAS

சத்திய தூதன்.

JULY, 1917. PRICE, 1 PIE.—விலை, ௧ பை. ஜூலை, 1917.

NEWS AND NOTES

வர்த்தமானக் குறிப்புகள்

அங்கிலேய மந்திரி. — இங்கிலாந்தின் முதல் மந்திரியாகிய லார்ட் ஜார்ஜ் அவர்கள் உயர்குலத்திற் பிறந்தவரல்ல; அவர் சிற்றப்பன் சக்கிலிவேலை செய்து அவரைப் பாதுகாத்து படிப்பித்தவர். இந்தப் பிறப்பையோ யாரும் எண்ணுகிறதேயில்லை. அவருடைய சாமர்த்தியத்தையும் சற்குணத்தையும் மாத்திரம் மதிக்கிறார்கள். இந்தியாவிலும் இனி இவ்வாறே நடக்கும்.

சிறைபோன்ற சிட்சை.—மிஸ்ஸிஸ் பெசெண்டம்மாளும் அவர்கள் தோழர் இருவரும் கவர்ன்மெண்டுக்கு விரோதமாக எழுதிவருகிறார்களென்ற காரணத்தால் சென்னையிலாவது செங்கல்பட்டு ஜில்லாவிலாவது இந்த முதல்தேதி தொடங்கி இருக்கப்படாதென்று கட்டளை பிறந்திருக்கிறது. வேறெங்கே இருந்தாலும், எதை ஒன்றும் எழுதவும் கூடாது, சபைகளிலே பேசவுங்கூடாதாம்.

பெண்கள் விவாகம்.—பெண்களை அதிபாலியத்திலே—அதாவது 13, 14 வயதிலே கலியாணஞ் செய்துவிடுகிறதினாலே சுகவீனம், பலவீனம், பாலியமரணம், பற்பல வியாதிகள், பிள்ளைகள் பலவீனம், மரணம் முதலிய அபாயங்கள் நேரிடுவதால், தக்க வயதிலேமாத்திரம் விவாகம் பண்ணவேண்டுமென்று மைசூரிலே ஜட்ஜ் சந்திரசேகர ஐயர் மனைவியார் பிரசங்கம் பண்ணியிருக்கிறார்கள்.

நமது கவர்னரவர்கள்.—சென்ற சென்னைச் சங்கத்திலே மெம்பர்களும் ஏனையவர்களும் சுயஅரசுக்கு அதிக ஆசைவைக்கலாகாதென்று புத்தி புகன்றது அனேக இந்தியருக்கு மனச்சங்கடம் உண்டு பண்ணியிருக்கிறது. நல்ல ஒரு ஏற்பாடு செய்து, சமாதானம் வருவிப்பதே சத்செயலாகும். கானடா, ஆஸ்திரேலியா முதலிய சுயராஜ்யங்கள் போலவே, இந்தியாவும் தன் சொந்த அரசை நடத்தவேண்டுமென்பது பெரும்பாலாரின் விருப்பம்.

ஜர்மன்களின் அவலட்சணம்.—சண்டையிற் கொல்லுண்ட தங்கள் போர்வீரர்ப்பிணங்களை ஜர்மன் வேலைக்காரர் ரெயிலில் கட்டுக்கட்டாக ஏற்றிக்கொண்டுபோய், பெரிய யந்திரங்களில் போட்டு, சதைத்து நொறுக்கி, எலும்புகளையெல்லாம் பொடி செய்து எருவாக்கி, நிணத்தையும் கொழுப்பையும் எண்ணெயிறக்கி, அவற்றைக்கொண்டு சோப்பு முதலானவை செய்துவருகிறார்களாம். நாற்றமோ சகிக்கமாட்டாததாம். பேய்கள்கூட இப்படிப்பட்ட அசுசியான வேலைசெய்யா.

சர்வராஜ்ய சங்கம்.—பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்திலே இங்கிலாந்து மாத்திரமல்ல, கானடா, ஆஸ்திரேலியா, நியுஸெலந்து, இந்தியா, தென்ஆப்பிரிக்கா முதலிய பல ராஜ்யங்கள் அடங்கியுள்ளன. தாய்ராஜ்யத்தின் பொதுவிஷய விருத்தியிலே இவைகளனைத்தும் கரிசனை யெடுக்கும்படி பொதுவான ஆலோசனைச்சங்கம் ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சங்கத்துக்கு இந்தியாவிலிருந்து மூன்றுபேர் அனுப்பப்பட்டார்கள். அவர்கள்: ஸர் ஜேம்ஸ் மெஸ்ட்டன் (கவர்னர்), ஸர் சின்ஹா (ஜட்ஜ்), மஹாராஜா பிக்கனீர் இவர்கள் மூவரும் அங்குச் சென்றுதங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றித் திரும்பியிருக்கிறார்கள்.

யுத்தக்கடன்.—இந்திய கவர்ன்மெண்டார் யுத்தச்செலவுக்காக இங்கிலாந்துக்கு 150 கோடி ரூ. உதவியிருக்கிறார்கள். இது உதாரச்செயலாயினும் 14 நாள் யுத்தச்செலவுக்குமாத்திரம் உதவும். இந்தப் பெருங்கடனைத் தீர்க்கும்பொருட்டு, 50 கோடி கடனாகவும், 50 கோடி இந்தியவரியாகவும், 50 கோடி இத்தேசத்துக்கு இறக்குமதியான இங்கிலீஷ் துணிவரியாகவும் சேர்த்துவருகிறார்கள். கடன் தொகையிலே 32 கோடி சேர்ந்துவிட்டது. இதற்கு வட்டி நூற்றுக்கு 5½ ரூ. கடன் மீட்பது, 1929, 1940-ம் வருஷங்கள் தபாலாப்பீசிலே 7½ ரூ. போட்டால் 3 வருஷத்திலே அதை 10 ரூ. கொடுத்துத் தீர்ப்பார்கள்.

மதுபான விவரம்.—சென்னை ராஜதானியிலே சென்ற 15 வருஷத்திலே ஜனத்தொகை நூற்றுக்கு இரண்டுவீதம்மாத்திரம் அதிகரித்தும், மதுபானம் நூற்றுக்கு இருநூறுவீதமாக அதிகரித்திருப்பதைப் பற்றி கவர்ன்மெண்டார் வெகுவும் சிரமப்பட்டு, இதை விசாரித்துக் குறைக்கும்படி ஒரு கம்மிட்டி ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இந்த மதுபானவிர்த்தி வரி அதிகமாக்கப்பட்டும், நடந்தேறிவருகிறது. சாராய வரி 4–11-இலிருந்து 8–12 ஆகவும், கள்ளு வரி 3, 3–12 ஆகவும் உயர்த்தியும், ஜனங்கள் அதிகமாகக் குடிக்கிறார்கள். இது நிற்க, சென்னபட்டணத்திலே அனேக கடைகள் அடைபட்டன. முன்னே 48 சாராயக்கடைகளிருந்தன, இப்பொழுது 28 மாத்திரம்; 302 கள்ளுக்கடைகள் இருந்தன, இப்பொழுது 82 மாத்திரம். இவ்வாறு குறைந்தும், மதுபானம் இருமடங்கதிகரித்துவிட்டிருப்பது துக்கப்படத்தக்க காரியமே.

இந்தியர் சேனை. — கல்வி பயின்றவர்களைக் கொண்டொரு சேனை உண்டாக்கவேண்டுமென்று இந்திய கவர்ன்மெண்டார் ஒரு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். வயது 18 முதல் 30 வரைக்குமுள்ளவர்கள் புறத்தேசச் சண்டைக்குப் போகவும், 50 வயதுக்குட்பட்டவர்கள் உள்நாட்டிற் போர்செய்யவும் ஏற்பாடாயிருக்கிறது. அங்கிலேயர் கட்டாயஞ் சேரவேண்டுமென்றும், இந்தியர் மனமுண்டானால் சேரலாமென்றும் சட்டம். ஏராளமான அங்கிலேயர் பல சாக்குச்சொல்லித் தப்பித்துக் கொண்டார்கள். ஆயிரம்பேர்தான் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்தியரில் 600 சில்லறை கையொப்பம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தியர்களுக்கு 3 மாதக் கவாத்தும், மாதம் 11 ரூ. சம்பளமும் உடுப்பும் கொடுப்பார்கள். இது சுயேச்சைச் சேனை அல்லது வாலண்டியர் கார்ட்; சாமானிய சிப்பாய் ஊழியமன்று. குறைந்தபட்சம் ஆயிரம் இந்தியர் சேரவேண்டும்.

சர்வஜனகல்வி.—இந்தியாவானது கல்வி விஷயத்திலே உலகத்தின் சகல ராஜ்யங்களிலும் கடை

ஜூலை௴ பஞ்சாங்கம்.—

வாரம்	ஜூலை௴ = ஆனி—ஆடி. ● அமாவாசை, 19௳ ⊙ பௌர்ணமி, 4௳									
						ஆனி—ஆடி.				
ஞாயி ...	1	8	15	22	29	18	25	32	7	14
திங்க ...	2	9	16	23	30	19	26	1	8	15
செவ் ...	3	10	17	24	31	20	27	2	9	16
புதன் ...	4	11	18	25	...	21	28	3	10	...
வியா ...	5	12	19	26	...	22	29	4	11	...
வெள் ...	6	13	20	27	...	23	30	5	12	...
சனி ...	7	14	21	28	...	24	31	6	13	...

30-6-17
4

சியானது. இது நமக்குப் பெருத்த இகழ்ச்சி. கவர்ன்மெண்டார் இதைக் குறித்து அவ்வளவாய்க் கரிசனை யெடுத்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. ஜனங்கள் கல்விபயிலுவது அவர்களுக்கு வெறுப்பல்ல; ஆனல் அதிகப் பணச்செலவும் வேறுதடைகளும் நேரிடுமென் றஞ்சுகிருர்கள். இந்தியாவின் ஒரு சுதேச ராஜ்யமான பரோடாவிலே அரசனது முயற்சியினுலே கல்விப்பயிற்சி சாதாரணமாகிவிட்டது. எழு வயதுமுதல் பன்னிரண்டு வயதுள்ளமட்டும் ஆண்கள் பெண்கள் யாவரும் தவருமல் பள்ளிக்கூடம் போகவேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது தொடங்கி சிலகாலமானதால், இப்பொழுது நூறு ஆண்பிள்ளைகளில் நூறுபேரும், நூறு பெண்பிள்ளைகளில் 90 பேரும் மாணுக்கராயிருக்கிருர்கள். பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்திலோ, நூறு பேரில் ஒருவன்மட்டும் பாடசாலைக்குப் போய்வருகிருன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலுமுள்ள திண்ணைப்பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சர்க்கார் தக்க உதவி புரிந்துவந்தால் கல்வி விரைவிலே இந்தியா முழுவதும் பரவிவிடுமென்பதற்கு ஐயமில்லை. மிஷன் ஸ்தானங்களிலும் காலேஜ் ஹைஸ்கூல்களுக்கு ஏராளமான பணஞ் செலவிடுகிறதைக் குறைத்து, ஏழைப் பிள்ளைகளுக்குச் சொற்பக் கல்விகற்பிக்க அவசியம் முயலவேண்டும்.

THE WAR

யுத்த வரலாறு

சென்ற மாதத்திலே நட்பரசருக்கு அனேக யுத்தஜெயங்கள் உண்டாயின. ஜர்மன்கள் இன்னுமதிகமாகத் தோல்வியுற்று இரண்டு இரண்டரை வருஷமாகக் கட்டியிருந்த கோட்டை கொத்தளங்கள் யாவும் தவிடுபொடியாக இங்கிலீஷ் குண்டுகளாலே அழிக்கப்பெற்று, புது இடங்களிலே சொற்ப சேனைகளுடன் நடுக்கத்துடனும் திகிலுடனும் காத்துக்கிடக்கிருர்கள். கடைசியாய் அவர்கள் அடைந்த அபஜெயம் மகா அபாயகரமானது. இது மெஸ்வீன்ஸ்என்னு மேட்டுப்பூமி. இதை உடைத்துத்தாக்க ஆங்கிலேயருக்கு பத்துலட்சம் பவுண் வெடிமருந்து செலவாயிற்ரும். பதினுயிரக் கணக்கான ஜர்மன்கள் கைதிகளாகப் பிடிக்கப்பட்டார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட அபஜெயங்களினுலும், இன்னும் வரவிருக்கும் தோல்விகளினுலும் ஜர்மன்கள் பயந்து சமாதானத்துக்கு வேண்டி அனேக ரகசிய தந்திரோபாயங்கள் செய்துவருகிருர்கள். தங்கள் சொந்த சோஷலிஸ்டரைக்கொண்டும் (இவர்கள் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ராஜாங்கத்துக்கு விரோதமாகக் கட்சிசெய்து வருகிறவர்கள்) மற்றவர்களைக் கொண்டும் ரஷியாவைச் சமாதானப்படுத்திக் கொள்ள முயலுகிருர்கள். ஆயினும் யாதொரு பயனுங்காணேம். சப்மெரின் சச்சரவும் ஒழிந்து விட்டதுபோலிருக்கிறது. வாரந்தோறும் இரண்டு மூன்று வர்த்தகக்கப்பல்கள் மூழ்குவிக்கப்பட்டாலும், ஆயிரமான மரக்கலங்கள் சமுத்திரத்தின்மீது சுகமாய் யாத்திரைசெய்து வருகின்றன. அனேக சப்மெரின்களும் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதனுல் ஜர்மன்களுக்கிருந்த கடைசிக் கொம்பும் முறிந்துவிட்டது. இனி அவர்கள் குவெஸ்கனுலண்டை போகமுடியாது. அனேக புது ரெயில் பாதைகள் போட்டுவருகிருர்கள். பலஸ்தீனுவையும் கைப்பற்றிவருகிருர்கள். துருக்கியின் பலமும் நிலமும் முக்கால்வாசிக் குறைந்துவிட்டது. இனி இவர்கள் யூதர்களையும் கிரிஸ்தவர்களையும் கொடுமை செய்யக்கூடாது. அமெரிக்கா அளவற்ற உதவிபுரியத் தொடங்கலாயிற்று. பிரான்சுக்கு ஒரு சேனை யனுப்பியிருக்கிருர்கள். ஒரு லட்சம் ஆகாயக்கப்பல் கட்டப்போகிருர்கள். இதையெல்லாம் கவனிக்கும்பொழுது யுத்தம் இவ்வருஷம் முடிவுபெருதுபோலும். ஆகிலும் அக்கரையில்லை. நித்திய சமாதானமும், அக்கிரம அரசின் முடிவும் வந்தால் போதும். இனி ஒருக்காலும் சண்டையுண்டாகாதவண்ணம் தேசங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்தத் தொடங்கியிருக்கிருர்கள். சமாதானஞ் செய்கையிலே, ஜர்மனி இனியொருக்காலும் யுத்தசன்னதஞ் செய்யாதென்று சபதம் வாங்கிக்கொள்வார்கள். இப்பொழுது பெல்ஜியம் தேசத்திலே 600 சதுரமைல் நட்பரசர்கையிலகப்பட்டுக்கொண்டது.

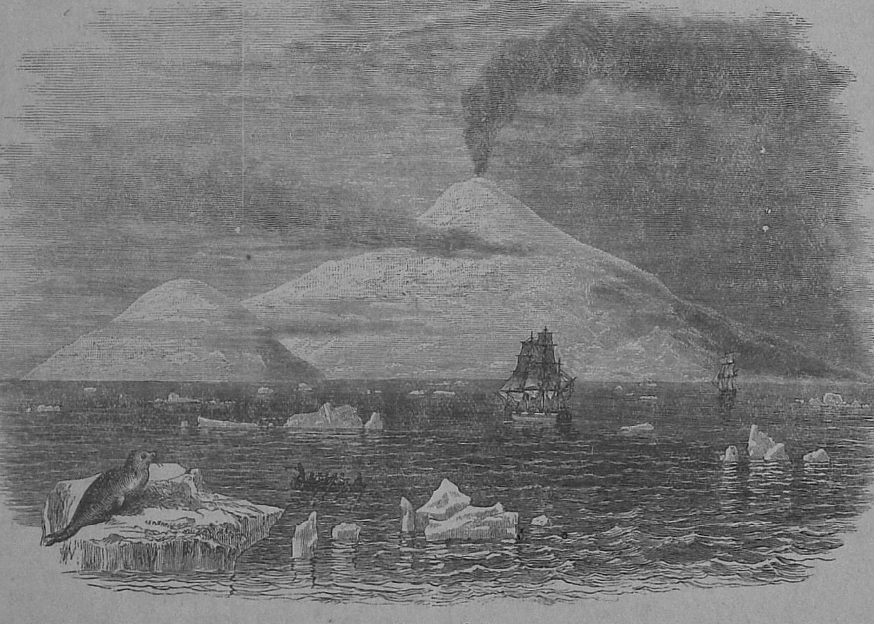

எரிபஸ் எரிமலை.

SAMUEL HEBICH OF MANGALORE

சாமுவேல் ஹெபிக் ஐயரின் ஜீவிய சரித்திரச் சுருக்கம்.

நீர்வளம் நிலவளம் பொருந்தி, குடித்தனர் பயிர்ஜீவனம் செய்யக்கூடிய ஓர் கிராமமுண்டு. அதன் பெயர் நெலின்ஜன். இக்கிராமம் ஜெர்மனியாதேசம் வற்டம்பர்க்கிலுள்ள அல்ம் பட்டணத்திற் கருகாமையிலுள்ளது. இதில் 1803–ம் ௵ எப்ரல்௴ 29–ம்௳ யில் சாமுவேல் ஹெபிக் என்றவர் பிறந்தார். இவருடைய தகப்பனுர் பெயர் பிறடெரிக் கார்ல் ஹெபிக். இவர் அல்ம் பட்டணத்துவாசி. ஒரேமாதிரியான நிர்ணய குணமுடையவர், இருபத்தெட்டு வருஷகாலமாக நெலின்ஜன் கிராமத்து சபைபோதகராக உழைத்தவர். ஆவியின் பட்டயத்தை வீசுவதைவிட ராஜசேவையின் பட்டயத்தை வீசுவதில் தீரன். 1805–ம் வருஷத்தில் அல்ம் பட்டணத்தில் பிரன்சுக்காரருக்கும், ஆஸ்திரியருக்கும் ஒரு யுத்தம் நடந்தது. அப்படிப்பட்ட கலகம் உண்டான காலத்தில் ஏதாகிலும் தொந்திரவு உண்டாகிற நேரங்களில், தம் கையில் ஒப்புவிக்கப்பட்ட ஜனங்களைக் காப்பாற்ற தம் உறையிலுள்ள பட்டயத்தை எப்போதும் இழுக்க ஆய்த்தமாய் இருப்பார். இது நிற்க, அக்காலத்து மனுஷர் காரணவாத பிரியரானபடியால் இருவருக்கும் அதேமாதிரியான கொள்கை படிந்துவிட்டது. அதனுல் அவர் ஆத்துமாக்களை ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ள அவ்வளவு ஆசையுள்ளவரல்ல. வேத புத்தகத்தை படிக்கிறதைவிட இலக்கிய கல்வி நூல்களை வாசிப்பதே முக்கியமென்று நினைப்பார். இவருக்கு எழு குமாரர்களிருந்தார்கள். இவர்கள் எல்லாரும் தகப்பனைவிட உயரமுடையவர்கள். இந்த போதகர் வீட்டில் தரித்திரம் குடிகொண்டதால் இவருடைய பெரிய மக்களெல்லாம் வெகு சீக்கிரம் வியாபாரத்திலும் சேனையிலும் உத்தியோகம் பெற்ருர்கள். இவருடைய நான்காம் புத்திரன் தான் சாமுவேல் ஹெபிக் என்றவர். இவர் குணத்தில் சிறந்தவர், ஒழுக்கமும் சாந்தமுமுடையவர்.

அதனால் இவருடைய பெற்றோர் இவரை போதக ஊழியத்தில்விட தீர்மானித்தனர். இவரையோர் பள்ளிசாலைக்கனுப்பி பயிற்றுவிக்க பெற்றோரால் கூடாமையாய் இருந்தபடியால், இவருடைய தகப்பனாரே இவருக்கு கல்வியை கற்றுக்கொடுக்க நேரிட்டது. அவர் இந்த சிறுவருக்கு லத்தீன், பிரன்சு பாஷைகளையும், ஞான உபதேசத்தையும் கற்றுக்கொடுத்தார். இதனால் சாமுவேல் ஹெபிக் அநேகப் பாடங்களை மனப்பாடமாய் படிக்கவேண்டியதாயிருந்தது. அவருடைய கல்வி, படிப்படியாய் விர்த்தியடைய ஒரு ஒழுங்கானவழியில் சொல்லிக்கொடுக்கப்படவில்லை.

அநேக இலக்கிய கல்விநூல்களிலிருந்து கற்றிருந்தாலும் இவர் அதிகமாய் அறிந்துக்கொண்டது கொஞ்சமே. அக்காலத்து ஜனங்கள் ரசஞ்ஞான தேட்டமுடையவர்கள், இதன் நிமித்தியம் இவருடைய தகப்பனார் இவருக்கு வேதத்தில் சங்கீத புஸ்தகத்தையும், தீர்க்கதரிசன புஸ்தகங்களின் சில விசேஷித்த பாகங்களையும் கற்றுக்கொடுத்திருந்தார். சில வருஷங்கள் சென்றபிறகு சாமுவேல் ஹெபிக் தம் தகப்பனாருடன் புதிய ஏற்பாட்டை வாசித்தாரோ என்பதைப்பற்றி அவருக்கு ஞாபகமில்லை. ஆனால் ஒரு காரியம்மாத்திரம் அவருக்கு அடிக்கடி ஞாபகம்வரும், அதாவது, தம் தகப்பனார் நமது ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தை உச்சரிக்கும்போது அதிக மரியாதையைக் காட்ட தம் தலைமேலுள்ள குல்லாவை கழட்டிவிடுவாராம். இந்த சம்பவம் சாமுவேலின் மனதில் ஆழமாய்ப் பதிந்திருந்தது. ஆனால் இன்னொரு சமயத்தில் தம் தகப்பனாருக்கும் தமையனுக்கும் நடந்த ஒரு சம்பாஷணையில், "வேத புஸ்தகத்திலுள்ளவைகள் எல்லாம் நம்பப்படத் தக்கதல்ல, ஆனபோதிலும் சாதாரண ஜனங்களின் நிமித்தியம் பழையகாலத்து விசுவாசத்தை தொக்கியே கற்பிப்பது சரி என்று தம் தகப்பனார் சொன்னதை இவர் கேட்டிருந்தார். இந்தவிதமான விபரீதச்சொல் சாமுவேலுககு ஒரு பிரமிப்பை உண்டாக்கினது. ஆனபோதிலும் நாளடைவில் தம் தகப்பனாரின் வார்த்தையைப்பற்றி ஒருவேளை தப்பிதமாய் நினைத்திருப்பேனோவென்று யோசித்தார். சாமுவேலின் இளம்பிராயம்முழுதும், தம் தகப்பனாரின் பக்தியான செய்கையையும், அவமரியாதையான வார்த்தையையும் தொடர்ந்தே யோசித்துவந்தும் இவ்வித ஒவ்வாமையான விஷயத்தை அறிந்துகொள்ளக் கூடாதவராய் இருந்தார். இவர் இளைஞனாய் இருக்கும்போது அநேகமுறை பிரமிப்புடையவராகவும் சொர்ப்பனம் காண்கிறவராகவும், மெய் மறந்தவராகவும்காணப்பட்டார். அப்படிப்பட்டக் காலங்களில் அவருடைய உணர்ச்சி எப்படி இருந்ததென்பதைப் பற்றி அவர் எழுதின ஒரு கடிதத்தின் மூலமாய்த் தெரிகிறது.

"என் தலைக்குமேலே சிறப்பும் அழகும், நீல வர்ணமுடைய ஆகாயத்தை நான் பார்க்கும்பொழுது எனக்குண்டான யோசனைகள் கொஞ்சமல்ல. ஆனாலும் என்ன; என் ஆத்துமா தேறுதலடைவதை நான் காணவில்லை, எனக்குள்ளே ஒருவித துக்கமும் குழப்பமும் பெருகி இருந்தது. சாத்தான் என்னை ஜெயித்து, இச்சையானது என் நிஷ்கபடத்தை அழித்தாலும் என் கவலையோ என்னை விட்டு நீங்கவில்லை. என் இருதயமோ அமைதியில்லாமல் ஏதோ ஒரு மேலான விஷயத்தை ஆவலாய்த் தேடினது. நான் பதின்மூன்று வயதாயிருக்கும்போது என் தமையன் மாக்ஸ் என்பவர் எனக்கு மேலே பதினான்கு வருஷம் மூத்தவராய் இருந்தார். அவர் லூபேக் என்ற ஊரில் மதுரமான தின்பண்ட கடை ஒன்று வைத்திருந்தார். அவருடைய முதல் மனைவி மரித்துப்போனபடியால் இரண்டாம் முறை விவாகம் செய்துக்கொண்டார். அவருடையக் கடையில் பதின்மூன்றுபேர் வேலை செய்துக்கொண்டிருந்தார்கள் ஆனாலும் உண்மையான ஆட்களாய் இல்லை. அதனால் அவருடைய கடைக்கு ஒரு பொருப்பான சொந்த ஆள் அவசியம் தன்னோடிருக்கவேண்டுமென்றும், என் பெற்றோருக்கும் எனக்கும் சம்மதமானால் என்னை அவரிடம் அனுப்பும்படி என் பெற்றோரைக் கேட்டுக்கொண்டார். அதன்படியே என் தமையன் வேண்டுகோள் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. கஷ்டமான படிப்பைவிட்டு விலகுவதற்கு காத்துக்கொண்டிருந்த நான், நெலின்ஜனைவிட்டு எப்போ லூபேக் போவேனோவென்று மூடத்தனமாய் ஆவல்கொண்டேன். கடைசியாய் என் பெற்றோர் உத்திரவுப்படி நான் நெலின்ஜனை விட்டு லூபேக் சேர்ந்தபோது என் தமையன் மனைவி என்னை பக்ஷமாய் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதன்பிறகு 1817–ம் வருஷம் மேமீ 4-ம் தேதியில் என் தமையன் மதுரமான தின்பண்ட கடையில் தொழிலை பயிலும் வேலையில் அமர்ந்து வெகு முயற்சியோடு வேலைசெய்தேன்.

ஆனால் இப்படிப்பட்ட சமையத்தில் நான் என்னை பிரதிஷ்டை செய்வதிலாகிலும், ஆவிக்குரிய விஷயங்களைத் தேடுவதிலாகிலும் அதிகக் குறைவாகக் காணப்பட்டேன், நான் கடைசியாக செய்த பிரயாணத்தைப்பற்றியும் என் முன்னானை ஜீவியத்தில் சேர்த்து வைக்கப்போகிற உலக ஆஸ்தியைப்பற்றியும் அதிகமாய் சிந்தித்து பெரும் நோக்கமுடையவனாய் இருந்தேன். நான் என் தமையனிடம் போனவுடன் என் படிப்பிலுள்ள குறைவை நிவர்த்திக்கும்பொருட்டு ஒரு பிரத்தியேகமான உபாத்தியாயரை வீட்டிற்குவரும்படி அமர்த்தி அவரிடம் படிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்திருந்தார். இவ்வித ஏற்பாட்டினால் நான் ஒவ்வொரு சாயந்திரங்களையும் என் பாடங்களைப் படிப்பதினால் கழித்தேன். இந்த சமயங்களில் தான் விசேஷமாய் என் அறியாமை இன்னதென்றுக் கற்றுக்கொண்டேன். வியாபாரத்தொழிலைப் பயிலும் மூலாதாரப் பாடங்களை நான் கடையில் கற்றுக்கொள்ள சுமார் மூன்று வருஷம் சென்றது. அதுவரையிலும் உபாத்தியாயர் வீட்டில் கற்றுக்கொடுக்கிற பாடங்களையும் படித்துவந்தேன். அதன்பிறகு என் தமையன், நான் ஒரு வியாபாரத்தொழிலை நடத்தும்படி தீர்மானித்து அப்பட்டணத்திலுள்ள ஒரு பெரிய வியாபார தொழிற்சாலையில் எனக்கோர் வேலையை அமர்த்தினார். நானும் சந்தோஷமாய் 1820–ம் வருஷம் ஈஸ்டர் தினத்தில் இந்த புதிய வேலையை ஒப்புக்கொண்டு அந்த இடத்தில் நான்கு வருஷம் வேலைசெய்தேன்."

டி. யல். ராஸ்,
சங்ககிரி துருகம், சேலம்.

(இன்னும் வரும்.)

MILTON'S PARADISE LOST

பரதீசு உத்தியான நாசம்

(தொடர்ச்சி.)

சா. யோவான் ஐயர் மொழிபெயர்த்தது.

ஆலோசனைக்காண்டம்.

மேலும், ஆயுதபரிட்சையிற் றேர்ந்தவனும் ஆலோசனைச்சங்கத்திற்கு அக்கிராசனாதிபதியாயுமிருக்கிற வேதாளமும் தன்னுடைய சாமர்த்தியத்தை நம்பக்கூடாமல் அவநம்பிக்கையாய்ப் பேசினதையும், அர்த்தநாசம் நேரிடுமோவென்று அஞ்சுவதையும் பார்த்தீர்களே! அப்படியிருக்க, பழிவாங்கும் விதம் இன்னதென்று உங்களைக் கேட்கிறேன். வானத்தின் கொத்தளங்களில் எண்ணிறந்த சேனைகள் ஆயுதந்தரித்தவர்களாய் காவல்காத்துக்கொண்டிருக்கிறதுமன்றி, அதின் கடைகோடிகளிலும் லேகியோன் இராணுவங்கள் பாளையமிறங்கி இருளின் ராஜ்யத்திலிருந்து யாதேனும் ஓர் வில்லங்கமுமுண்டாகாதபடிக்கு விழிப்புடன் எப்பக்கத்திலும் உலாவிக்கொண்டிருப்பதை அறியீர்களோ? அப்படியிருக்கும்போது எவ்வாறு வானுலகத்திற்குள்ளே செல்லலாமென்றெண்ணுகிறீர்கள்? நரகத்தின் வல்லமைகளெல்லாம் ஏகோபித்தெழும்பி நமக்கொத்தாசைசெய்ய வந்திடினும், வானத்தின் சுத்தாங்க வெளிச்சத்தை மங்கிப்போகச் செய்யக்கூடுமோ? புயபலபராக்கிரமத்துடன் சண்டப்பிரசண்டமாய் போர்செய்யினும், அழியாத வன்மையுடைய நம்முடைய பெரிய சத்துருவின் ஆசனத்தை அசைக்கக்கூடுமோ? வானுலகத்தின் களிம்பற்றதும் களங்கமில்லாததுமான வஸ்துக்கள் நரகர் உலகத்தின களிம்புற்றதும் களங்கமுள்ளதுமான வஸ்துக்களை உதறிவிடக்கூடாதோ? இப்படி ஜெயிக்கப்பட்டு துரத்தப்பட்டால் நமக்குக் கிடைக்கும் பயன் என்ன? நம்பிக்கையின்மையல்லவோ? சர்வவல்லவர் தம்முடைய கோபத்தையெல்லாம் நமதுபேரில் செலுத்த நாம் அவரைக் கோபமூட்டுவது யுக்தியோ? நம்முடைய முடிவு அவ்விதமாயிருக்கவேண்டுமோ? நாம் சுத்த சூனியமாய்ப் போகிறதா? இதுவா நமக்குநாமே கொடுக்கும் அவிழ்தம்? மெத்தவும் நேர்த்தியான அவிழ்தந்தான். நித்திய தன்மையுடைய இத்தூத தத்துவத்தைக் கொஞ்சம் வருத்தத்தினிமித்தம் இழந்துவிடுகிறதா? இருண்ட பாதாளத்தில் உணர்ச்சியும் அசைவுமற்ற பிணங்களுக்கொப்பாக என்றும் அமிழ்ந்திக்கிடக்கிறது நன்மையென்று எண்ணுகிறீர்களோ? நல்லது, ஓர்வேளை நம்முடைய பெரிய சத்துருவானவர் நமக்குச் சகாயஞ்செய்வாரென்று வைத்துக்கொள்வோம். அவ்வாறு செய்யக்கூடுமென்பதைப்பற்றி எனக்குச் சந்தேகமிருப்பினும், செய்யமாட்டாரென்பதைப்பற்றி நிச்சயமுள்ளவனாயிருக்கிறேன். மேலும் அவர் ஆழ்ந்த ஞானமுள்ளவரானதால் கோபத்தை விரைவில் வெளிப்படுத்தாமல் சத்துருக்களைக் கொஞ்சக்காலம் நெகிழவிட்டு பிற்பாடு தமதிஷ்டத்தின்படி அவர்களை அழித்துவிடவேண்டுமென்று தீர்மானித்திருப்பார். இப்படியிருப்பதால் அசமந்தமாயிருக்க வேண்டியதென்ன? யுத்தம்புரிவதவசியமென்று அபிப்பிராயப்பட்ட உங்களில் சிலர் நாங்கள் நித்தியமாய் வேதனையை அனுபவிக்க விதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்; இன்னமும் என்ன துன்பங்களுக்கு ஆட்களாவோமோ, இன்னமும் என்ன கேடானகாரியங்கள் எங்களுக்குச் சம்பவிக்குமோ என்று சொல்லுகிறீர்கள். நல்லது, இப்போது ஆயுதபாணிகளாய் உட்கார்ந்து ஆலோசிக்கிறது மெத்த கேடானகாரியமா? வானத்தின் அகோர இடிகள் சண்டமாருதம்போல் சின்னபின்னப்படுத்துகையில், நாம் வாயுவேக மனோவேகமாய்ப் பறந்தோடி இப்பாதாளத்தை நமக்குத் தஞ்சமாகக் கெஞ்சவில்லையோ? சங்கிலிகளினால் கட்டப்பட்டு எரியில் அமிழ்ந்திக்கிடந்தது நமக்குக் கொஞ்சம் ஆற்றலாயிருக்கவில்லையோ? மேலும் இதுவே கெடுதியென்றால் அந்நரகாக்கினியை எழுமடங்கதிகரித்து அதற்கு நம்மை பஷ்பமாக்கினால் எப்படி? தண்டனைகளைச் சற்றே நிறுத்தியிருக்கிற அவர் தமது சிவந்த கரத்தை நீட்டி நம்மை வாதித்தால் எப்படி? நரகத்தின் வாதனைகளெல்லாம் ஏகோபித்தெழும்பி அக்கினிப்பிரளயமாகி நம்மை அர்த்தநாசஞ் செய்தால் எப்படி? நமது சிரசின்மீது தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் வாதனைகள் நம்மைப் பிடிக்க எவ்வளவு நேரஞ்செல்லும்? நாம் இவ்வாறு உட்கார்ந்து மகத்துவமான யுத்தஞ்செய்யலாமென்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே அக்கினிப் புசலெழும்பி நம்மில் ஒவ்வொருவனையும் பிரத்தியேகமாய் வாரிக்கொண்டுபோய்க் கற்பாறையில் மோதி சங்கிலிகளினால் கட்டப்பட்டவர்களாய் பொங்கும் கடலில் அமிழ்த்தி இரக்கமும் விடுதலையுமின்றி என்றும் பெருமூச்சுடனேயும் அலறுதலுடனேயும் இருக்கும்படி வைத்துவிட்டால் எப்படி? என் சிநேகிதரே! இது மகா பயங்கரமான காரியம்.

(இன்னும் வரும்.)

MELLIN'S FOOD

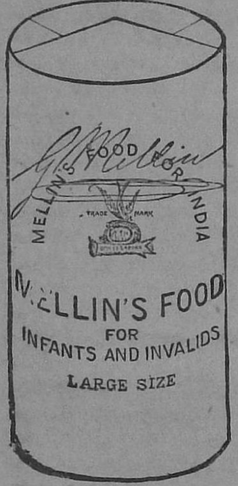

மெல்லின்ஸ் ஆகாரம்

பிறந்தது முதல்

குழந்தைகளுக்கும்

பலஹீனர்களுக்கும்

உபயோகப்படும்படி

கையினால் தொடாமல் செய்யப்பட்டது.

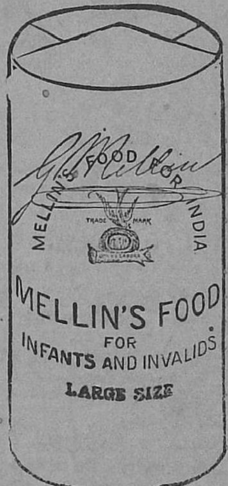

மெல்லின்ஸ் ஆகார வகைகள் இந்தியா, பர்மா, இலங்கை முதலிய இடங்களிலுள்ள எல்லா வர்த்தகர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இந்தியாவின் மொத்த வியாபாரிகள்:—

மெஸர்ஸ் ஓக்ஸ் அன்டு கோ. (லிமிட்டெட்)

மதராஸ்.

NOTICE

Subscription must be paid in advance for a year, at the following rates: One copy including postage, 4 annas a year. Ten copies can be sent for ½ anna Postage. Ten copies, Re. 1 a year.

All orders to be sent to the Manager, C. L. S. Depôt,
Post Box 501, MADRAS.

Articles for insertion should be sent to the Editor.
THE REV. DR. J. LAZARUS, Vepery, Madras.

விளம்பரம்

ஒருவருஷக் கையொப்பம் முன்னதாகவே அனுப்பவேண்டும். பிரதி ஒன்றுக்கு தபாற்செலவுட்பட வருஷத்துக்கு 4 அணா; அரை அணா தபாலுக்கு 10 பிரதிவரையும் அனுப்பப்படும். 10 பிரதிகளுக்கு வருஷத்துக்கு ரூ. 1-0-0.

பத்திரிகை, புஸ்தகம் முதலியன வேண்டுவோர் கிரயத்தைத் தபாற்கூலியுடன் சென்னை மிமோரியல் ஹாலுக்கடுத்த C. L. S. டிப்போ மானேஜர் அவர்கட் கனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

Printed at the S. P. C. K. Press, Vepery, Madras—1917.